

ombudsman

už 20 let pomáháme bez rozdílu

Vaše značka VS-160761/ČJ-2019-803130-ZPRAVA
Sp. zn. 20/2019/NZ/OK
Č. j. KVOP-15786/2020
Datum 7. května 2020

Vážený pan
plk. Mgr. Roman Záhorský
ředitel
Vazební věznice Ostrava
Havlíčkovo nábřeží 34a
701 28 Ostrava

Vážený pane řediteli,

obracím se na Vás v souvislosti se systematickou návštěvou Vazební věznice Ostrava, kterou provedli pověřeni zaměstnanci Kanceláře veřejného ochránce práv (dále jen „zaměstnanci Kanceláře“) ve dnech 4. až 5. března 2019. Zprávu z této systematické návštěvy vypracovala tehdejší veřejná ochránkyně práv a doporučila Vám realizovat řadu opatření. Současný veřejný ochránce práv JUDr. Stanislav Křeček na mě přenesl některé oblasti své působnosti¹, mimo jiné i oblast dohledu nad omezováním osobní svobody, proto Vám nyní píši reakci na Vaše vyjádření ke zprávě.

Děkuji Vám za detailní vyjádření ke zprávě a vážím si kladného přístupu, s nímž jste k některým opatřením přistoupil. Protože jsem danou věc převzala po bývalé ochránkyni a u několika opatření byla dlouhá lhůta k jejich provedení, dovoluji si Vás oslovit až nyní. Ráda bych se informovala, jak jsou tato opatření naplňována, příp. zda již byla splněna. Dále bych se Vás chtěla dotázat, zda u těch opatření, která jste na základě zprávy ze systematické návštěvy přijal, nevznikly s odstupem času při jejich naplňování praktické problémy. Při této příležitosti bych se navíc ráda vyjádřila i k dalším oblastem, kde prozatím ve shodě nejsme. V těch, v nichž nepovažuji náš názorový rozpor za nepřekonatelný, jsem se rozhodla přistoupit k hlubšímu vysvětlení, abych mohla znovu poukázat na jejich význam. U některých opatření Vás také žádám, abyste mi zaslal doplňující informace.

Opatření č. 3: Upravit místnost tak, aby v případě otevření dveří nebylo možno spatřit prohlíženou osobu z chodby věznice.

Ve svém vyjádření uvádíte, že byla provedena úprava zástěn v prohlídkových místnostech tak, aby prohlížené vězněné osoby nebyly vystaveny zraku dalších nezúčastněných vězněných osob či personálu věznice. V této souvislosti Vás žádám o fotografii dané úpravy, ne snad pro nedůvěru, ale pro možnou inspiraci, pokud bych se se stejným problémem setkala v budoucnu v jiné věznici.

---

1 Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

Opatření č. 6: Zapisovat lékařská zjištění vyčerpávajícím způsobem; předmětné záznamy musejí obsahovat hodnocení lékaře, zda mohla případná zranění vzniknout způsobem popsaným dotčenou osobou.

Ve své odpovědi píšete, že stanovisko lékaře je z medicínského pohledu vyčerpávající a zdravotnická dokumentace je v tomto směru pro účely věznice vedena dostatečně. Zdůrazňuji, že jednou za základních zásad výkonu vazby je ochrana obviněného před fyzickým a psychickým nátlakem.² Právo obviněného na ochranu před neoprávněným násilím zakotvuje také řád výkonu vazby.³ Jsem toho názoru, že z důvodu strohé vyhotovení záznamu může být právě tato ochrana narušena. Dále poukazuji na to, že pokud osoba vznese hájitelné tvrzení,⁴ že byla podrobena úmyslnému špatnému zacházení, pak má stát povinnost vést účinné vyšetřování.⁵ To může být narušeno právě vyhotovením neúplného záznamu o zranění.

Ve zprávě Vám bylo navrhováno, aby věznice zaznamenávala zranění vyčerpávajícím způsobem, a to po vzoru tzv. Istanbulského protokolu. Tedy, že by například u zranění kůže bylo zaznamenáno umístění, symetrie, tvar, velikost, barva, popis povrchu kůže atd. Ze záznamů věznice nejsou patrné například rozměry odřenin či pohmoždění, vybarvení hematomů apod. Schází tak detailnější popis zranění, ze kterého by bylo možno dovodit rozsah zranění, stáří, tvar a další důležité poznatky, které by uvedený záznam měl pro případné trestní řízení obsahovat. Výbor pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (dále jen jako „Výbor CPT“) při své návštěvě věznic v roce 2018 vytýkal, že kontrola příslušných zdravotních záznamů ukázala, že popis traumatických zranění byl obecně neúplný (např. chyběly přesná velikost a barva).⁶ Nemohu tak s Vámi souhlasit, že zaznamenáváte zranění vyčerpávajícím způsobem. Opakovaně Vás tak žádám o zvážení detailnějšího provedení záznamů o zranění. Osobně nevnímám doplnění daných záznamů o výše uvedené poznatky jako vysoce časově náročný úkon.

Ve zprávě ze systematické návštěvy Vám tehdejší veřejná ochránkyně práv také sdělovala, že Výbor CPT poukazuje ve svých zprávách z návštěv ČR v roce 2014 a 2018 na neúplné či ledabyle vyplněné formuláře o zraněních v navštívených věznicích.⁷ Výbor CPT uvádí,⁸ že

---

2 Ustanovení § 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

3 Ustanovení § 7 odst. 1; § 61; § 36; odst. 3 vyhlášky č. 109/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu vazby.

4 KRATOCHVÍL, Jan. Kapitola XIII [Zákaz mučení (čl. 3 EÚLP)]. In: KMEC, Jiří, KOSAŘ, David, KRATOCHVÍL, Jan, BOBEK, Michal. Evropská úmluva o lidských právech. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2012, s. 401 a násl.

5 Bod 115–116 rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 28. září 2015, Bouyid proti Belgii, stížnost číslo 23380/09. Dostupné na: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157670>. Obdobně také bod 71 rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 5. října 2017, Ostrovenecs proti Lotyšsku, stížnost číslo 36043/13. Dostupné na: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-177353>.

6 Zpráva CPT z návštěvy ČR v roce 2018, bod 60, str. 32.

7 Zpráva CPT z návštěvy ČR v roce 2014, bod 77, str. 41–42. Zpráva CPT z návštěvy ČR v roce 2018, bod 60, str. 32–33.

8 Chtěla bych pouze podotknout, že i Ústavní soud považuje Výbor CPT za expertní orgán s bohatými zkušenostmi z návštěv míst, kde se nacházejí osoby zbavené osobní svobody. Ve svém nálezu z roku 2015 uvedl, že od výkladu podaného Výborem CPT se sice lze odchyliť, avšak taková odchylka musí být velmi důkladně a přesvědčivě odůvodněna. V opačném případě, pokud některý orgán veřejné moci výklad podaný CPT ignoruje či se s ním nedostatečně vypořádá, ohrožuje základní ústavní hodnotu, jíž je podle čl. 1 odst. 2 Ústavy vázanost České republiky

záznam by měl obsahovat tvrzení dotyčné osoby, jež se týkají lékařské prohlídky; plný popis objektivního lékařského nálezu založený na důkladném vyšetření; lékařská pozorování ve světle předchozích dvou požadavků naznačujících shodu, nebo naopak neshodu mezi zanesenými tvrzeními a objektivní lékařským nálezem. Bylo Vám tak navrženo opatření, aby záznamy o zranění obsahovaly hodnocení lékaře, zda mohla případná zranění vzniknout způsobem popsáním dotčenou osobou.⁹

Dané opatření si prosím nespojujte s požadavkem na vyhotovení znaleckého posudku lékařem. Mělo by se jednat pouze o vyjádření zdravotníka (ne znalce), zda je podle jeho odborných znalostí možné, aby k danému zranění došlo způsobem, který popisuje obviněný.

Evropský soud pro lidská práva již v minulosti konstatoval porušení práva na účinné vyšetřování, jestliže vnitrostátní orgány nerespektovaly doporučení Výboru CPT a zásady uvedené v Istanbulsém protokolu týkající se vypracování lékařských zpráv.¹⁰ Zvažte proto opakovaně i tuto část navrhovaného opatření.

Opatření č. 8: Užívat celu s monitorovacím systémem pouze pro účel ochrany před sebepoškozením.

Předně vítám, že dané opatření jste přijal. V odpovědi píšete, že z tohoto důvodu došlo ke změně vnitřního předpisu věznice.¹¹ Žádám Vás tak o zaslání daného předpisu, a to opět z důvodu možné inspirace, pokud se s daným problémem setkáme v jiné věznici.

Opatření č. 13: Poskytovat obviněným týdně minimálně dvě trika a sedm kusů ústavního spodního prádla a ponožek.

Uvádíte, že výstrojní norma je pro obviněné a odsouzené striktně dána vnitřním předpisem vězeňské služby. Pro splnění daného opatření jste odeslal písemnou žádost řediteli odboru logistiky Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky (dále také jako „GŘVS“) na úpravu příslušného vnitřního předpisu. S odstupem času Vás žádám o vyjádření k tomu, zda došlo ke změně předpisu, a pokud nebyl změněn, tak z jakého důvodu.

Opatření č. 14: Umožňovat kombinování vlastního a ústavního oděvu.

K danému opatření se vyjadřujete, že jej nebudete akceptovat z důvodu úpravy § 12 zákona o výkonu vazby. Domnívám se tak (jelikož jste svou odpověď více nerozvedl), že narážíte

---

závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva. Viz bod 59 nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. I. ÚS 860/15. Dostupný na: http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=1-860-15_1.

9 Na stejný postup jsme také odkazovali během vzdělávacího semináře k aplikaci Istanbulského protokolu, který organizovala Kancelář veřejného ochránce práv v únoru 2019. Materiály ze semináře dostupné na: <https://www.ochrance.cz/ochrana-osob-omezenych-na-svobode/aktuality-z-detenci/aktuality-z-detenci-2019/vyznam-zdravotni-sluzby-pro-prevenci-a-odhalovani-spatneho-zachazeni/>.

10 Viz rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Dilek Aslan proti Turecku ze dne 20. října 2015, stížnost č. 34364/08. Dostupné na: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158027>.

11 Nařízení ředitele Vazební věznice Ostrava č. 21/2018, kterým se upravuje činnost příslušníků, při zajištění přímého dohledu a poslechu prostřednictvím uzavřeného kamerového a audio systému.

na to, že dané ustanovení neumožňuje kombinaci daných typů oděvu. S tím však nemohu souhlasit.

Pokud se na dané ustanovení zaměřím gramatickým výkladem, tak první odstavec uvádí: „*Obviněný má právo používat ve výkonu vazby vlastní oděv, prádlo a obuv za předpokladu, že splňují podmínky hygienické a estetické nezávadnosti a že má zajištěnu jejich výměnu na vlastní náklady.*“¹² Zákodárce zde na „vlastní“ oděv klade požadavek hygienické a estetické nezávadnosti. S hygienickou nezávadností pak jde ruku v ruce zajištění jejich výměny. Pod slovní spojení „estetická nezávadnost“ dle mého názoru nelze podřadit zákaz kombinace vlastního a vězeňského oděvu. Pro takový zákaz by zákonodárce zvolil jinou formulaci, např. „*je zakázáno kombinovat vlastní a vězeňský oděv*“. To však neučinil. Takový zákaz nenalezneme v celém českém právním řádu.

Odstavec druhý pak uvádí: „*Nejsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 1, je obviněný povinen používat vězeňský oděv, prádlo a obuv. V takovém případě se jeho vlastní oděv, prádlo a obuv odevzdají do úschovy věznice.*“ Předmětný text tak lze gramaticky vykládat dvěma způsoby. Zprvu, pokud si obviněný nezajistí **kompletní** výměnu vlastního oděvu, prádla a obuvi, nebo jsou tyto věci hygienicky a esteticky závadné, musí používat **pouze** vězeňský oděv, prádlo a obuv, přičemž musí veškeré své vlastní prádlo, oděv a obuv odevzdat do skladu. Tedy i v případě, že mu byla doručena například sada nového oděvu, ve které schází pouze trička. K tomuto „striktnímu“ výkladu je však nutno připomenout, že slova „**pouze**“ a „**kompletní**“ v textu zákona schází. Proto není vyloučen ani výklad druhý, tedy, že obviněný chybějící část vlastního oděvu nahradí oděvem vězeňským.

Jsem přesvědčena, že pouze druhý výklad je v souladu s právem, a to hned z několika důvodů, které níže rozvedu. Zprvu je třeba upozornit na důvodovou zprávu k zákonnému ustanovení. Ta uvádí: „*Obviněnému se dává možnost užívat v ústavu vlastní ošacení, předpokladem však je jeho hygienická a estetická nezávadnost a výměna na vlastní náklady. Pokud této možnosti nechce nebo nemůže využít, má nárok na oblečení a obuv z prostředků ústavu.*“ Z textu tedy neplyne nic k tomu, že by zákonodárce ustanovením vytvářel zákaz kombinace vězeňského a vlastního oděvu.

Jak z důvodové zprávy, tak z textu zákona je patrné, že účelem ustanovení je zachování určitého hygienického standardu, aby obvinění chodili v čistém oděvu, který není nějak esteticky závadný. Tudíž ani z pohledu teleologického výkladu,¹³ který je dlouhodobě preferovaným výkladem Ústavního soudu, nevyplývá, že by účelem ustanovení bylo zakázat kombinaci vlastního a vězeňského oděvu. Primárním účelem je omezení základního práva

---

12 Ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

13 Ze základních výkladových metod (jazykový, historický, systematický, teleologický výklad, popř. komparativní) bude hrát u výkladu základních práv hlavní roli výklad teleologický, tedy výklad zajišťující účel, smysl a cíl příslušného ustanovení. Viz BARTOŇ, Michal, Jan KRATOCHVÍL, Martin KOPA, Maxim TOMOSZEK, Jiří JIRÁSEK a Ondřej SVAČEK. *Základní práva*. Praha: Leges, 2016. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-128-1. Str. 79.

obviněného na soukromí (které v sobě zahrnuje i volbu oděvu),¹⁴ a to z důvodu legitimního cíle, kterým je ochrana zdraví ostatních obviněných.¹⁵

Dále je také třeba vzít v úvahu řád výkonu vazby, který uvádí, že obviněný používá po dobu vazby **zpravidla** vlastní oděv, prádlo a obuv.¹⁶ Z toho je patrné, že zákonodárce preferuje, aby obviněný nosil vlastní oděv, a to za zákonem stanovených podmínek, které však kombinaci oděvů nevylučují. Naopak, důraz na vlastní oděv potvrzuje, že je možná i kombinace vlastního a vězeňského oděvu.

Striktní výklad daného ustanovení také nepodporuje skutečnost, že vnitřní předpis umožňuje, aby obviněný kombinoval vězeňský oděv s vlastním spodním prádlem, ponožkami a dále mohou nosit i vlastní pantofle.¹⁷ Pokud by věznice namítala, že z toho lze dovodit, že ostatní svršky nelze kombinovat, tak jen připomínám, že daný zásah do práva na soukromí (nošení civilního oděvu), lze učinit **pouze** na základě zákona a ne vnitřního předpisu. Stejně tak nelze akceptovat, pokud tento zákaz je součástí vnitřního řádu Vazební věznice Ostrava,¹⁸ jelikož opět tento předpis nemá sílu zákona.

Dále upozorňuji na to, že podle zákona o výkonu vazby mohou být obviněni podrobeni jen těm omezením, která jsou nutná ke splnění účelu vazby z hlediska jejího důvodu a k zachování stanoveného vnitřního pořádku a bezpečnosti.¹⁹ Osobně však netuším, jak by mohla kombinace vězeňského a vlastního oděvu narušit vnitřní pořádek a bezpečnost či odporovat účelu vazby z hlediska jejího důvodu.

Jsem tak názoru (obdobně jako moji předchůdci),²⁰ že věznice nemá legitimní oprávnění zakotvené v právním předpisu k zákazu (omezení) kombinace vlastního a vězeňského oděvu. Naopak, daná právní úprava tomu neodporuje, přičemž sama Vězeňská služba České republiky umožňuje (podle vnitřního předpisu) takovou kombinaci, byť jen pro některé kusy oděvu. Z pohledu ekonomického by taková kombinace byla také přínosem. Daný přístup může snížit věznicí náklady, jelikož by nemusela prát tolik erárního oblečení.

---

14 Článek 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Pod toto právo spadá například rozhodování o svém jméně, vzhledu, včetně oblečení. Viz. Bartoň M. Základní práva, str. 294.

15 Vězeňská služba České republiky tak svým extenzivním výkladem tohoto omezení, který nemá oporu v zákoně ani vyhláše, nepřiměřeně zasahuje do práva obviněných na soukromý život. V této souvislosti připomínám, že při pochybnostech ve výkladu nějakého ustanovení, kde dochází ke kolizi základního práva a určitého veřejného statku, by měla být dána přednost svobodě jednotlivce před státní regulací (*in dubio pro libertate*). Dále také připomínám, že omezení základního práva může být v demokratické společnosti učiněno pouze na základě zákona, přičemž daná omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena (článek 4 odst. 2 a 4 Listiny základních práv a svobod). Tedy v daném případě, zachování hygienického standardu a vyloučení esteticky závadného oblečení. Výklad Vězeňské služby České republiky je tak v rozporu s principem minimalizace zásahu, jež plyne z čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

16 Ustanovení § 29 odst. 1 řádu výkonu vazby.

17 Bod 1 přílohy č. 2 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 6/2012, o vystrojování obviněných, odsouzených a chovanců.

18 Čl. 6 odst. 7 Vnitřního řádu Vazební věznice Ostrava.

19 Ustanovení § 2 zákona o výkonu vazby.

20 Viz bod 36 Zprávy z návštěv vazebních věznic z roku 2010. Dostupné na: https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2010/Vazebni_veznice_2010.pdf.

Z výše uvedených důvodů Vás tedy opětovně žádám o zvážení navrhovaného opatření. V případě nesouhlasu mi prosím detailně sdělte, z jakého důvodu je věznice oprávněna takovou kombinaci zakázat, jelikož osobně pro to nevidím právní základ.

Opatření č. 15: Umožňovat obviněným výměnu dostatečného množství vlastního oblečení i jen jednou za dva týdny.

Opatření neakceptujete, máte za to, že postupujete v souladu s § 29 odst. 2 řádu výkonu vazby. S tímto vyjádřením nemohu souhlasit. Zákon ani vyhláška nestanovují, že musí být zásilka čistého prádla zaslána, ale že obviněný si má zajistit výměnu. To, že si zajistí výměnu na více týdnů jedním balíkem, není v rozporu s právními předpisy.

Na druhou stranu chápu Váš argument s omezeným prostorem ve skříňce na cele. Subjektivně mi přijdou skříňe (zejména ve Vazební věznici Ostrava) dostatečné velikosti, aby se do nich vešly (mimo jiné) i dvě sady oblečení na týden. Uznávám však, že různí obvinění mohou mít různý počet věcí, a tudíž i rozdílný prostor v dané skříni. Proto bych nechala vždy na individuálním posouzení zaměstnanců věznice, zda je, či není prostor pro další sadu oděvu, pokud bude chtít obviněný této možnosti využít. Zvažte tak, prosím, ještě jednou navrhované opatření.

Opatření č. 24 Umístit seznam aktivit na jednotlivé cely.

Ve své odpovědi uvádíte, že jsou obvinění v dennodenním styku s pedagogy volného času, kteří tyto aktivity organizují. Mohou se proto pedagoga volného času na dostupné aktivity kdykoliv zeptat, taktéž za tímto účelem mohou vznést dotaz vrchnímu dozorce či jinému odbornému personálu.

Při návštěvě ve Vazební věznici Ostrava vnímali pracovníci Kanceláře značnou vytiženost personálu věznice. Vnímám jako zbytečné zatěžovat dané zaměstnance, aby vyjmenovávali seznam dostupných aktivit (těch je podle dokumentace 27, přičemž některé jsou zpravidla pro mladistvé), když tento seznam může být vytištěn a vydáván společně s vnitřním řádem na cely. Minimálně by mohl být daný seznam alespoň na dotaz dostupný u vrchního dozorce a speciálního pedagoga, což ale podle mého názoru opět zbytečně zatíží personál.

Žádám Vás tedy, abyste ještě jednou dané opatření zvážil.

Opatření č. 25: Posílit aktivity všem obviněným ve Vazební věznici Ostrava tak, aby doba strávená mimo cely byla minimálně uvedených 8 hodin denně.

Ve své odpovědi uvádíte, že v současné době není dané opatření možné realizovat, a to vzhledem k personální situaci, architektonickému členění věznice, kdy již nelze navýšit stav personálu zajišťujícího tuto činnost a taktéž již nejsou kapacity k vytvoření dalších kulturních či sportovních aktivit.

Ve zprávě ze systematické návštěvy se Vás tehdejší veřejná ochránkyně práv dotazovala, zda by pro zvýšení četnosti aktivit nepomohlo v některých případech realizovat aktivity obviněných a odsouzených společně.

Zákon o výkonu vazby a Evropská vězeňská pravidla²¹ uvádí, že odděleně se umísťují obvinění od pravomocně odsouzených. To však neznamená, že by se tyto dvě skupiny vězňů nemohly účastnit společně aktivity. Evropská vězeňská pravidla dokonce uvádějí, že pokud neodsouzený vězeň požádá, aby mu bylo umožněno zařazení do režimu pro odsouzené vězně, vězeňská správa by měla této žádosti pokud možno vyhovět.²² Výbor CPT je toho názoru, že umožnit vazebně stíhaným účastnit se organizovaných aktivit společně s odsouzenými je bezpochyby lepší, než je držet v celách po dlouhou dobu, jak se běžně stává v mnoha členských zemích Rady Evropy.²³

Ráda bych tak znala Váš názor na výše předestřené řešení.

Opatření č. 26 Umožňovat obviněným návštěvy bez sluchové a zrakové kontroly.

Uvádíte, že dané opatření realizujete, jelikož obvinění mohou o takovou návštěvu ve věznici požádat. O žádosti rozhodujete Vy nebo Váš zástupce, přičemž o výsledku je obviněný vždy vyrozuměn. V této souvislosti mi prosím sdělte, kolik takových žádostí jste za poslední tři měsíce obdržel od obviněných Vy nebo Váš zástupce (pokud to evidujete) a kolika z nich bylo vyhověno.

Opatření č. 30: Zavést efektivní systém zajišťující dostupnost zdravotní péče obviněných tak, aby byly vyloučeny několikadenní čekací lhůty.

Ve své odpovědi uvádíte, že ve věznici je zabezpečena odpovídající zdravotní péče v souladu se zdravotními standardy. Péče je plně srovnatelná s péčí v kterémkoliv jiném zdravotnickém zařízení. Obvinění jsou podle Vás ošetřováni průběžně, upřednostňovány jsou akutní případy.

S Vaším vyjádřením nemohou souhlasit. Z kopie knihy obviněných hlásících se k lékaři bylo zjištěno, že obvinění čekají na navedení někdy i řadu dnů.

Základním pravidlem vyplývajícím z judikatury Evropského soudu pro lidská práva je, že by osoby omezené na svobodě měly mít přístup k takové péči, jakou státy obecně poskytují osobám na svobodě.²⁴ Standard odpovídající péče znamená především přístup k péči včasné a bez zbytečného odkladu.²⁵ Za takovou péči nelze považovat situaci zjištěnou během systematické návštěvy.

Jsou mi známy dlouhodobé problémy českého vězeňského zdravotnictví, především s nedostatkem personálu, pravidelně na ně ochránce upozorňuje. Předpokládám, že tento problém s tím souvisí. Žádám Vás o sdělení, zda věznice danou situaci nějak řeší (alespoň

---

21 Ustanovení odst. 18.8 písm. a) Evropských vězeňských pravidel, Doporučení výboru ministrů Rady Evropy – Recommendation CM/Rec(2014)3, a ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o výkonu vazby.

22 Ustanovení 101 Evropských vězeňských pravidel.

23 Tamtéž.

24 Bod 43 rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva Lesiak proti Polsku ze dne 1. 5. 2011, stížnost č. 19218/07. Dostupné na: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-103161>.

25 Bartoň, Michal. Základní práva, str. 259-260.

z dlouhodobého hlediska), nebo zda opravdu trváte na tvrzení, že poskytovaná zdravotní péče je v souladu s výše uvedenými standardy.

Ve zprávě o systematické návštěvě tehdejší veřejná ochránkyně práv navrhovala odbřemenění lékařů tím, kdy by obvinění své požadavky na doplnění pravidelné medikace (bez potřeby návštěvy lékaře) předávali zdravotním sestram při výdeji léků. K uvedenému jste se v odpovědi nevyjádřil. Uvítám, když tak učiníte nyní.

Věřím, že se mi podařilo se Vás alespoň v některých bodech přesvědčit. Pokud tomu tak není, budu ráda, když mi sdělíte, ve kterých bodech se mnou nadále nesouhlasíte a proč. O vyjádření k tomuto dopisu Vás prosím **do 60 dnů** od jeho doručení.

S přátelským pozdravem

Mgr. Monika Šimůnková v. r.
zástupkyně veřejného ochránce práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)